

Christian Wass

Forum för talare
Januari 2010

Ett nyhetsbrev från Talarforum

Nyårslöftet som förändrar ditt liv och andras

2010 är här. Nytt år, nya möjligheter. Ett oskrivet blad som skall fyllas med nya erfarenheter. Både spännande och lite skrämmande. Finns det då något vi kan göra för att förbereda oss på oförutsedda händelser? Jodå det finns det. Sedan många år tillbaka har jag samma nyårslöfte. Ett löfte jag kommer att förnya varje år resten av mitt liv. Ett löfte jag aldrig kan uppfylla fullt ut, men som jag vet har en positiv inverkan på tillvaron så länge jag lever. Kanske börjar du bli lite nyfiken på vad det handlar om? Jag ska hålla dig på halster ytterligare en liten stund.

I tjugo år, tre månader och femton dagar var jag en helt normal grabb med framtidsdrömmar om utbildning, karriär och familj. Låt vara att de bar en något naiv rosaskimrande slöja runt sig, men vad visste jag om livet? Jag var ju bara tjugo. En varm sommardag i augusti -92 förändrades allt. Ett olyckligt dyk från en badbrygga resulterade i en bruten nacke och omfattande permanent förlamning. En monumental förändringsprocess tog vid där jag både fysiskt och psykiskt var tvungen att bygga upp en, i många stycken, ny människa.

Nu många år senare har jag trots allt uppnått de framtidsdrömmar jag hade som ung. Resan hit har varit långtifrån rak men jag är oändligt många erfarenheter och livslärdor rikare. Ur en av dessa lärdor är mitt nyårslöfte sprunget. Som tjugoåring är man på väg ut i vuxenlivet, man vill klara sig själv, stå på egna ben. Efter olyckan var jag totalt beroende av andra och det tog lång tid att acceptera och förhålla sig till. Att ta hjälp ifrån vårdpersonal gick ganska snabbt. Mest beroende på att det finns en sån kunnig, lyhörd och inkännande personal inom vården. Svårare var att ta hjälp från familj och vänner. Det handlade om att hitta en balans mellan deras vilja att hjälpa till och min egen förmåga att ta emot. Allra svårast var det att acceptera hjälp från okända människor, men efter åtta år kom vändpunkten.

En dag när jag tankspritt rullade hem från jobbet körde jag rakt in i en blå byggcontainer. Det blev tvärstopp och jag var en hårsman från att ramla ur rullstolen. Den mjuka

Christian Wass

Christian Wass föreläser om förändringsprocesser och personligt ledarskap.

Klicka här för mer information om Christian Wass

Christian Wass

Forum för talare
Januari 2010

Ett nyhetsbrev från Talarforum

Nyårslöftet som förändrar ditt liv och andras

skinnportföljen jag hade i knät för ner på gatan. När jag samlat mig gjorde jag ett försök att få upp portföljen, men misslyckades. Vid andra försöket dyker det plötsligt upp en arm från varsitt håll tillhörande två olika personer. En man och en kvinna. I munnen på varandra säger de. - Jag tar den! Förvånat tittar jag upp medan mannen får tag i portföljen och lägger den i mitt knä. Jag tackar för hjälpen och mannen och kvinnan går skrattandes iväg. Lite förbryllad börjar jag fundera på vad som precis hänt när två personer som i exakt i samma sekund erbjuder sig att hjälpa till. Långsamt börjar jag le, värmen sprider sig genom kroppen och jag får en insikt närmast att betrakta som en uppenbarelse.

Människor tycker om att hjälpa till!

Det här tog alltså åtta år för mig att inse. Idag drar jag mig inte för att be okända människor om hjälp. Jag är heller inte speciellt orolig för förändringar i min tillvaro för jag VET att människor är benägna att hjälpa till när det behövs. I arbetslivet har jag aldrig känt att folk nedvärderar mig för att jag behöver mer hjälp än normalt, utan tvärtom. Folk omkring mig upplever mitt avslappnade förhållande till att be om hjälp som en styrka. Inte ett tecken på svaghet. Dessutom så smittar det. I de arbetsmiljöer jag befunnit mig i så har klimatet blivit mjukare. Folk runtomkring mig får lättare att be om hjälp själva också. Vem vill inte verka i en sådan arbetsmiljö?

Så här kommer mitt stående nyårslöfte.

Våga be om hjälp!

Det är inte ett tecken på svaghet. Det är ett tecken på styrka.

Christian Wass